

jem umělého tvoření falang proti určitým osobám, zejména jsou-li polemiky osobně zaostřeny.

— n —

Reforma právnického studia? Novinami prošla před krátkou dobou zpráva, že se opět chystá reforma právnického studia. Tentokrát má tato reforma záležeti v tom, že na místě tří rigoros mají být napříště čtyři, při čemž zkušebními předměty čtvrtého rigorosa mají být: národní hospodářství, finanční věda a právní filosofie. Že by novými zkušebními předměty se podporovala specialisace, a že rozmnožení či vlastně rozdělení zkoušek znamenalo reformu studia, jest hypotéza, o níž jest snad dovoleno mít vážné pochybnosti. Reforma studia omezila se dosud na to, že byly rozmnožovány zkušební předměty (kromě předpisu o povinné první státní zkoušce po 3 semestrech) a tato reforma sleduje stejnou tendenci. Kdyby se v tomto směru chtělo pokračovati, bylo by možno na př. zavést mezinárodní právo jako zkušební předmět při politické státní zkoušce, pak též právní filosofii, dále by snad rozsáhlejší předměty mohly být rozděleny atd. Avšak novinářské zprávy jsou mnohmluvné: Taxy rigorosní mají být sníženy z 280 na 250 K. — Ovšem, že za čtyři rigorosa by se i po této slevě zaplatilo více než dříve za dražší rigorosa tři. To připomíná plán naší vlády, která chtějíc uleviti drahotě, slevila uhelnou dávku a zároveň navrhla zvýšení daně z obratu a rozšíření luxusní daně. Že by se posléze navrženou změnou doba studijní zcela zbytečně a bez záruky, že se tím dosáhne větší kvalifikace, prodloužila, to patrně rovněž nepřichází v úvahu. Touto cestou se k reformě studia nedojde. Bude-li se reforma taková vskutku prováděti, — a že k reformě dojíti musí, jest jisto, — bude nutno, aby měla poněkud hlubší základ, i kdyby při tom mělo být rigoros nikoli více, nýbrž ještě méně než nyní.

Nemůžeme dobře uvěřit správnosti žurnalistických informací. Povolané kruhy jsou povinny dementovati zvláště zprávu o zdražení studia, neskrývati své plány před veřejnou diskusí a je objasniti, aby nevznikala z novinářských dohadů často nedorozumění.

je.

LITERATURA.

Dr. E. Beneš: Smysl československé revoluce. «Čsl. revoluce» sv. I. Pam. Odboje. Str. 75. Dr. Beneš vidí v naší revoluci jen část světového převratu a z tohoto hlediska chce vykládati její smysl, v rámci historie světových událostí. Světová válka je mu bojem dvou táborů odlišné koncepce filosofické. Na jedné straně národové západní, kteří prošli duchovou revolucí posledních století od feudalismu k demokracii, na druhé straně státy centrální, kde oné duchové revoluce nebylo, kde staré řády byly pouze zakryty pláštěm demokracie.

Výjimku tvořilo Rusko, které patřilo ideově mezi mocnosti ústřední, a to také ve válce padlo. Světová válka byla podle Beneše bojem o ideu spravedlnosti národní a sociální. Tohoto rázu neměla od počátku, ale jednak demokratismus prodechnutý zásadou svobody vedl spojence nutně k boji za svobodu národů a jejich právo sebeurčení, jednak celková povaha války vyzdvihla význam mas a dávajíc státu nové funkce hospodářské vedla značně k socialisaci. Vývoj našeho národa vedl jej zřejmě na stranu spojenců. Náš národ prošel onou duchovní revolucí, neboť v nové době vyšel vlastně z boje o existenci malého člověka. Dokončením tohoto vývoje byla pak revoluce o osvobození. Revoluce sama byla vedena těmito ideami: Ideálem samostatnosti, odporem proti Habsburkům a monarchii, proti Vídni a Římu, nazíráním na tradice husitské za vlivu myšlenky sokolské, myšlenkou demokracie, která se projevila v organizaci boje, v osobě vůdce Masaryka i v samotném vojsku, i v tom, že revoluce nebyla vedena oligarchií emigrantů, nýbrž ve spojení s činiteli národa doma, a ideou jednoty československé. Zvláště důležitý byl poměr revoluce k Rusku, došlo tu k rozporu mezi všeslovanskou láskou k Rusům a odporem k ruskému řádu politickému: revoluce šla zde